



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Φρού-Φρού.—'Ορρεός.—Σοφοὶ λόγοι τοῦ Βασι-
λέως.—Τῷ Νίκῳ φεύγοντι (ποίημα).—'Ανθόλιζ.—Χριστόφορος Σαμαρ-
ταΐδης.—'Εντυπώσεις ξένου (ποίημα).—Σκέψεις.—'Εξοχα! Ἀθηνῶν.—
'Ωραῖα, ὥραῖα.—Δέσχη (Σκέψεις ἕνεκα ἐορτῆς). NINA.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τὰ ὑπόγεια τοῦ κ. Φιλήμονος ἀπετίναξαν τὰ παλαιὰ των
ράκη κ' ἐνεδύθησαν κομψότατον κοστούμι, ὡς παιδίσκη τὴν
ὁποῖαν βλέπων τὴν Κυριακὴν μόλις ἀναγνωρίζεις ὅτι εἶναι
ἡ δοῦλα τοῦ Σαββάτου.

Ἡ προετοιμασία αὕτη ἔγινεν ὅπως ἐνθρονισθῇ ὁ Αἰὼν.
Τὴν φορὰν αὐτὴν χρυσοῦς Αἰὼν. Τὰς ἀρχὰς τοῦ χρυσοῦ θέ-
λομεν τὰς κρίνει ἅμα ἀκούσωμεν τὸ πρῶτον αὐτῶν του!

Πολὺ πρὶν τῆς 10 Μαρτίου εἶχε συλλάβει ἡ 'Εφημερίς
ἐν ὄνομα διὰ τὸν ἄσπονδόν της φίλον—κ. Τρικούπην. Ἀκό-
μη μέχρι τῆς χθὲς ἡ λεχὼ εἶχε τοὺς συνήθεις εἰς τὴν ἐνδια-
φέρουσαν αὐτὴν κατάστασιν ἐμέτους, τόσον ὥστε οἱ ἀνα-
γνώσται της—οἱ σύζυγοι ἂς ποῦμε—τὴν εἶχον βαρυνθῇ.

'Επὶ τέλους ἡ σιχαμένη μας ἐγέννησεν. Ἄ! εἶναι ὠραϊό-
τατο καὶ 'ξυπνότατο τὸ μικρὸ της' δὲν τῆς μοιάζει ὅλως
διόλου καὶ πολλοὶ ἀποροῦνε ἀν εἶναι ἢ ὄχι ἀπὸ φυσικὸν πα-
τέρα.

Τὸν ὀνόμασεν ἐπὶ τέλους στρατηγὸν Lebœuf, ὃ ἐστὶ με-
θερμηνευόμενον—καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σας μ' ὅλον
τοῦτο—τὸ βῶδι. Αὐτὸ εἶναι. Ἄ! νὰ εἴμεθα δίκαιοι, αὐτὸ
εἶναι.

Κυρὰ 'Εφημερίς, θέλεις φίλημα γιὰ τὰ γεννητούρια σου,
κι' ἂς εἶσαι ἄσχημη σὰν πατάτα.

Περίεργον! Ὑστερα ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας τὴν
ὁποῖαν κατὰ πρωτότυπον ὅλως τρόπον ἐδίδαξε τὸ «Μη χά-
νεται» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Κυριακῆς, ἡ 'Εφημερίς γράφουσα
τὴν Δευτέραν περὶ ἄρθρου τινὸς τοῦ «ἀξιοσεβάστου» κ. Ζαῖμη
ἐν ᾧ, ὡς λέγει, ἀναφέρεται κρινόμενῃ, προστίθῃσι τὰ ἐξῆς:

«Θεωροῦμεν ὅτι οὕτω κρινόμεθα καὶ παρ' ὅλου τοῦ κόσμου,
ἂν οὐ τοιαύτην ἐξήνεγκε κρίσιν ὁ κ. Ζαῖμης.»

Τὸ τοιοῦτο ἐμμέσως πῶς εἶναι ἀναίρεσις τῆς ἰδικῆς μας
γεωγραφίας, καθ' ἣν τὸ Γραφεῖον τῆς 'Εφημερίδος περιέχει
καὶ τὰς πέντε ἡπείρους.

Τώρα λοιπὸν αἱ πέντε ἡπείροι εἶναι ὁ κ. Ζαῖμης· καὶ δὲν
ἔχει ἄδικον ἡ 'Εφημερίς ἀποκαλέσασα κόσμον τὸν γίγαντα
Ζαῖμην, διότι πράγματι ὁ πλανήτης αὐτῆς στρέφεται ὡς
ὕδρῳγειος σφαῖρα, παρουσιάζων εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἔθνους
πότε Ἀσίαν, ὅταν κατὰ τὸν Ἰούνιον ἀπετείνεται πρὸς τὸν
βασίλειά διὰ νὰ τὸν φυλακίσῃ εἰς τὸ 'Ις Καλὲ, πότε Ἀμερι-
κὴν ὅταν κάμνῃ τὸν φιλελεύθερον, πότε Νέαν Ὀλλανδίαν
ὅταν ἄγριεῖ καὶ πότε Εὐρώπην ὅταν ἐξημερώνηται συντη-
ρητικὸς, ἐν ᾧ βραδείᾳ ἐπαναστάτης.

Φαντασθῆτε τώρα τὸν μονογενῆ σατυρογράφον μας Ἀν-
νινον φιλοτεχνοῦντα τὸν ἀξιοσεβάστον φίλινον τῆς 'Εφημε-
ρίδος ὡς κόσμον, ἐν σχήματι κουλουρίου, ἔμπροσθεν Εὐρώ-
πην καὶ ὀπισθεν Ἀσίαν! Ὁ ποῦς δὲ τῆς σφαίρας θὰ εἶναι
ὁ κ. Καμπούρογλους.

Ἴδου καὶ ὀλίγα στεφανίδεια τῆς «'Εφημερίδος». Ἀντι-
γράφομεν ἐνώπιον συμβολαιογράφου κατὰ λέξιν καὶ κατὰ
σχῆμα. «Λέγομεν δὲ ὅτι ἂν ἐξακολουθῇ οὕτως ὁ κ. Τρικού-
πης, οὐδὲ ἡμέραν μίαν ἐννοοῦμεν νὰ μαλακώωμεν τὴν
σκληρότητα τῶν κατ' αὐτοῦ δικαίων ἐκφράσεών μας, ἐν
τοῖς πράγμασι πατάσσοντες αὐτόν.»

Τὰ κυρτὰ εἶναι τῆς «'Εφημερίδος».

Ἀγαπῶν τις τὸ μεταφορικὸν ὕψος ἔλεγε πρὸς ἄλλον
περὶ τινος φίλου του:

—'Εκείνην τὴν ὥραν ἔβγαλε τὰ μάτια του 'ς τὸν περι-
πατον.

—Οὐ τὸν καυμένον!

—Τί μπᾶ καὶ νόμισες ὅτι ἐτυφλάθηκε; Θέλω νὰ σοῦ
πῶ ὅτι κύτταζε γύρω του.